

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 3. septembra 2020*

„Pritožba – Evropski kmetijski jamstveni sklad (EKJS) in Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja (EKSRP) – Odhodki, izključeni iz financiranja Evropske unije – Odhodki Češke republike – Uredba (ES) št. 555/2008 – Člena 19 in 77 – Trgi za vino – Uredba (ES) št. 1122/2009 – Člen 33 – Podpora za razvoj podeželja – Pomoči na površino – Ločene neposredne pomoči – Pregledi glede navzkrižne skladnosti – Tradicionalni pregledi na kraju samem in pregledi na kraju samem z daljinskim zaznavanjem – Dokazno breme – Enkratni in pavšalni popravki – Dvomi o učinkovitosti pregledov – Analiza tveganja – Nepravilnosti“

V zadevi C-742/18 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 27. novembra 2018,

Češka republika, ki jo zastopajo M. Smolek, O. Serdula, J. Pavliš in J. Vlácil, agenti,

pritožnica,

drugi stranki v postopku sta

Evropska komisija, ki jo zastopajo Z. Malůšková, K. Walkerová in J. Aquilina, agentke,

tožena stranka na prvi stopnji,

Kraljevina Švedska

intervenientka na prvi stopnji,

SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi M. Vilaras, predsednik senata, S. Rodin (poročevalec), D. Šváby, sodnika, K. Jürimäe, sodnica, in N. Piçarra, sodnik,

generalna pravobranilka: J. Kokott,

sodna tajnica: C. Strömholm, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 29. januarja 2020,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 12. marca 2020

izreka naslednjo

* Jezik postopka: češčina.

Sodbo

- 1 Češka republika s pritožbo predlaga razveljavitev druge točke izreka sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 13. septembra 2018, Češka republika/Komisija (T-627/16, neobjavljena, EU:T:2018:538, v nadaljevanju: izpodbijana sodba), s katero je navedeno sodišče zavrnilo njeno tožbo za razglasitev ničnosti Izvedbenega sklepa Komisije (EU) 2016/1059 z dne 20. junija 2016 o izključitvi nekaterih odhodkov držav članic iz naslova Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) iz financiranja Evropske unije (UL 2016, L 173, str. 59, v nadaljevanju: sporni sklep) v delu, v katerem se ta sklep nanaša na Češko republiko.

Pravni okvir

Uredba št. 1975/2006

- 2 Člen 26(1) in (4) Uredbe Komisije (ES) št. 1975/2006 z dne 7. decembra 2006 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 1698/2005 glede izvajanja kontrolnih postopkov in navzkrižne skladnosti v zvezi z ukrepi podpore za razvoj podeželja (UL 2006, L 368, str. 74), kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 484/2009 z dne 9. junija 2009 (UL 2009, L 145, str. 25) (v nadaljevanju: Uredba št. 1975/2006), je določal:

„1. Opravijo se administrativni pregledi vseh zahtevkov za podporo ali plačilo; zajemajo vse sestavne dele, ki jih je mogoče in primerno nadzorovati na administrativen način. Postopki zahtevajo evidentiranje opravljenega nadzornega dela, rezultatov preverjanja in sprejetih ukrepov v zvezi z neskladji.

[...]

4. Administrativni pregledi investicijskih dejavnosti vključujejo najmanj en obisk dejavnosti, ki prejema podporo, ali investicijskega območja, da se preveri realizacija investicije.

Države članice pa se lahko odločijo, da ne bodo opravile takšnih obiskov za manjše naložbe, ali kadar menijo, da obstaja majhno tveganje, da pogoji za prejem pomoči niso izpolnjeni ali da naložba ni bila v resnici izvedena. Navedena odločitev in njena utemeljitev se evidentirata.“

- 3 Člen 27 te uredbe je določal:

„1. Države članice organizirajo preglede odobrenih dejavnosti na kraju samem na osnovi ustreznega vzorčenja. T[i] se izvajajo pred končnim plačilom projekta, v kolikor je le mogoče.

2. Nadzorovani izdatki pomenijo vsaj 4 % upravičenih javnih izdatkov, ki se prijavijo Komisiji vsako koledarsko leto, in najmanj 5 % upravičenih javnih izdatkov, ki se prijavijo Komisiji v celotnem obdobju programa.

3. Pri izbiri vzorca odobrenih dejavnosti, ki ga je treba preveriti v skladu z odstavkom 1, se upoštevajo zlasti:

- (a) potreba po preverjanju ustrezne kombinacije dejavnosti različnih vrst in obsegov;
- (b) kakršni koli dejavniki tveganja, določeni na podlagi nacionalnih pregledov ali pregledov Skupnosti;
- (c) potreba po ohranjanju ravnotežja med osmi in ukrepi.

4. Rezultati pregledov na kraju samem se ocenijo, da se ugotovi, ali so težave, ki so se pojavile, sistematske težave, ki predstavljajo tveganje za druge podobne dejavnosti, upravičence ali druge organe. V oceni se ugotovi tudi vzroke takih situacij, morebitni nadaljnji pregled in potrebne korektivne ter preventivne ukrepe.“

4 Člen 28 navedene uredbe je določal:

„1. Države članice si s pregledi na kraju samem prizadevajo preveriti:

- (a) ali se lahko zahtevkom za plačilo, ki jih je predložil upravičenec, priložijo računovodski ali drugi dokumenti organov ali podjetij, ki opravljajo sofinancirane dejavnosti;
- (b) za ustrezno število stroškovnih postavk, da sta narava in časovna razporeditev zadevnih izdatkov skladna z določbami Skupnosti in ustrezata odobrenim specifikacijam dejavnosti ter dejansko opravljenih del ali zagotovljenih storitev;
- (c) da je uporaba ali nameravana uporaba dejavnosti skladna z uporabo, opisano v zahtevku za podporo Skupnosti;
- (d) da se javno financirane dejavnosti izvajajo v skladu s pravili in politikami Skupnosti, zlasti pravili o javnih razpisih ter ustreznimi obveznimi standardi, določenimi z nacionalno zakonodajo ali v programu razvoja podeželja.

2. Pregledi na kraju samem zajemajo vse obveznosti upravičenca, ki jih je mogoče preveriti ob obisku.

3. Pregledi na kraju samem vključujejo obisk dejavnosti ali, če je dejavnost nematerialna, organizatorja dejavnosti, razen v izjemnih okoliščinah, ki jih nacionalni organi ustrezno evidentirajo in pojasnijo.

4. V doseženo stopnjo kontrole iz člena 27(2) se štejejo le pregledi, ki izpolnjujejo vse zahteve tega člena.“

Uredba št. 479/2008

5 Člen 15 Uredbe Sveta (ES) št. 479/2008 z dne 29. aprila 2008 o skupni ureditvi trga za vino, spremembi uredb (ES) št. 1493/1999, (ES) št. 1782/2003, (ES) št. 1290/2005 in (ES) št. 3/2008 ter razveljavitvi uredb (EGS) št. 2392/86 in (ES) št. 1493/1999 (UL 2008, L 148, str. 1) določa:

„1. Podpora se lahko odobri za materialne ali nematerialne naložbe v predelovalne obrate, vinarsko infrastrukturo in trženje vina, ki izboljšujejo splošno uspešnost podjetja in se nanašajo na enega ali več naslednjih dejavnikov:

- (a) proizvodnjo ali trženje proizvodov iz Priloge IV;
- (b) razvoj novih proizvodov, postopkov in tehnologij v zvezi s proizvodi iz Priloge IV.

2. Podpora najvišje stopnje iz odstavka 1 je omejena na mikro, majhna in srednja podjetja v smislu Priporočila Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja 2003 o opred[e]litvi mikro, malih in srednje velikih podjetij [(UL 2003, L 124, str. 36)]. Omejitev glede velikosti se ne uporablja za najvišjo stopnjo za območja Azorov, Madeire, Kanarskih otokov in manjših Egejskih otokov v smislu Uredbe Sveta (ES) št. 1405/2006 z dne 18. septembra 2006 o posebnih ukrepih za kmetijstvo v korist manjših egejskih otokov [(UL 2006, L 265, str. 1)] in francoskih čezmorskih departmajev. V primeru podjetij, ki niso zajeta s členom 2(1) naslova I Priloge k Priporočilu 2003/361/ES in imajo manj kot 750 zaposlenih ali imajo prihodek, manjši od 200 milijonov EUR, je intenzivnost pomoči razpolovljena.

Podpora se ne dodeli podjetjem v težavah v smislu smernic Skupnosti o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje gospodarskih družb v težavah.

3. Elementi iz člena 71(3)(a) do (c) [Uredbe Sveta (ES) št. 1698/2005 z dne 20. septembra 2005 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) (UL 2005, L 277, str. 1)] ne veljajo kot upravičeni izdatki.

4. V zvezi z upravičenimi naložbenimi stroški se za prispevek Skupnosti uporabljajo naslednje najvišje stopnje pomoči:

(a) 50 % v regijah, opredeljenih kot konvergenčne regije v skladu z [Uredbo Sveta (ES) št. 1083/2006 z dne 11. julija 2006 o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu in Kohezijskem skladu (UL 2006, L 210, str. 25)];

(b) 40 % v regijah, ki niso konvergenčne regije;

(c) 75 % v najbolj oddaljenih regijah v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 247/2006 z dne 30. januarja 2006 o posebnih ukrepih za kmetijstvo v najbolj oddaljenih regijah Unije [(UL 2006, L 42, str. 1)];

(d) 65 % za manjše Egejske otoke v smislu Uredbe (ES) št. 1405/2006.

5. Za pomoč iz odstavka 1 se smiselno uporablja člen 72 Uredbe (ES) št. 1698/2005.“

Uredba št. 555/2008

6 Člen 19(1) Uredbe Komisije (ES) št. 555/2008 z dne 27. junija 2008 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta št. 479/2008 glede podpornih programov, trgovine s tretjimi državami in obsega vinogradniških površin ter o izvajanju nadzora v vinskem sektorju (UL 2008, L 170, str. 1), kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 702/2009 z dne 3. avgusta 2009 (UL 2009, L 202, str. 5) (v nadaljevanju: Uredba št. 555/2008), določa:

„Podpora se izplača, ko se potrdi, da so bili en ukrep ali vsi ukrepi iz vloge za podporo, za katere je država članica izbrala upravljanje, izvedeni in preverjeni na kraju samem.“

7 Člen 77(3) in (5) te uredbe določa:

„3. Razen v primerih, ko so z Uredbo (ES) št. 479/2008 ali s to uredbo predvideni sistematični pregledi na kraju samem, pristojni organi opravljajo preglede na kraju samem z vzorčenjem ustreznega odstotka upravičencev/proizvajalcev na podlagi analize tveganja v skladu s členom 79 te uredbe.

[...]

5. V zvezi z ukrepi iz člena 15 Uredbe (ES) št. 479/2008 se smiselno uporabljajo členi 26, 27 in 28 Uredbe (ES) št. 1975/2006.“

Uredba št. 1122/2009

8 V uvodnih izjavah 37 in 40 Uredbe Komisije (ES) št. 1122/2009 z dne 30. november 2009 o podrobnih pravilih za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 73/2009 v zvezi z navzkrižno skladnostjo, modulacijo ter integriranim administrativnim in kontrolnim sistemom v okviru shem neposrednih podpor za kmete, določenih za navedeno uredbo, ter za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 v zvezi z navzkrižno

skladnostjo v okviru sheme podpore, določene za sektor vina (UL 2009, L 316, str. 65), kakor je bila spremenjena z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 1368/2011 z dne 21. decembra 2011 (UL 2011, L 341, str. 33) (v nadaljevanju: Uredba št. 1122/2009) je navedeno:

„(37) Določiti je treba najmanjše število kmetov, pri katerih je treba opraviti pregled na kraju samem v okviru različnih shem pomoči. Kadar se država članica odloči za zahtevek za različne sheme pomoči za živali, je treba predvideti celostni pristop na podlagi kmetijskega gospodarstva za kmete, ki zaprosijo za pomoč v okviru teh shem.

[...]

(40) Vzorec najmanjše stopnje pregledov na kraju samem je treba pripraviti delno na podlagi analize tveganja in delno z naključno izbiro. Dejavnike tveganja mora določiti pristojni organ, saj je v boljšem položaju za izbiro ustreznih dejavnikov tveganja. Da bi zagotovili ustrezno in učinkovito analizo tveganja, je treba letno ocenjevati in posodabljati analizo tveganja, in sicer z upoštevanjem pomembnosti vsakega dejavnika tveganja, primerjavo rezultatov naključnih vzorcev, izbranih na podlagi tveganja, ter upoštevanjem posebnih razmer v državah članicah.“

9 Člen 26(1) te uredbe določa:

„Administrativne kontrole in pregledi na kraju samem, določeni v tej uredbi, se opravijo tako, da zagotovijo učinkovito preverjanje skladnosti s pogoji, pod katerimi se pomoči dodelijo, ter zahtev in standardov za navzkrižno skladnost.“

10 Člen 30(1) navedene uredbe določa:

„Skupno število pregledov na kraju samem, izvedenih vsako leto, zajema vsaj 5 % vseh kmetov, ki zaprosijo za shemo enotnega plačila, shemo enotnega plačila na površino oziroma plačila na površino v okviru posebne podpore. Države članice zagotovijo, da pregledi na kraju samem zajamejo vsaj 3 % kmetov, ki zaprosijo za pomoč v okviru vsake od drugih shem pomoči na površino iz naslovov III, IV in V [Uredbe Sveta (ES) št. 73/2009 z dne 19. januarja 2009 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor za kmete v okviru skupne kmetijske politike in o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete, spremembi uredb (ES) št. 1290/2005, (ES) št. 247/2006, (ES) št. 378/2007 in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1782/2003 (UL 2009, L 30, str. 16)].“

11 Člen 31(1) in (2) iste uredbe določa:

„1. Pristojni organ izbere na podlagi analize tveganja in reprezentativnosti vloženi zahtevkov za pomoč kontrolne vzorce za preglede na kraju samem v skladu s to uredbo.

Za zagotovitev elementa reprezentativnosti države članice naključno izberejo med 20 % in 25 % najmanjšega števila kmetov, pri katerih se opravljajo pregledi na kraju samem, kakor je določeno v členu 30(1) in (2).

Če pa število kmetov, pri katerih se opravljajo pregledi na kraju samem, presega najmanjše število kmetov, pri katerih se opravljajo pregledi na kraju samem, kakor je določeno v členu 30(1) in (2), odstotek naključno izbranih kmetov v dodatnem vzorcu ne sme presežati 25 %.

2. Vsako leto se oceni in posodobi učinkovitost analize tveganja z:

- (a) določitvijo pomembnosti vsakega dejavnika tveganja;
- (b) primerjavo rezultatov [...] vzorcev, izbranih na podlagi tveganja, [in naključnih vzorcev] iz drugega pododstavka odstavka 1;

(c) upoštevanjem posebnih razmer v državi članici.“

12 Člen 33 Uredbe št. 1122/2009 določa:

„Pregledi na kraju samem zajemajo vse enote rabe ali poljine, za katere se zahteva pomoč v okviru shem pomoči, navedenih v Prilogi I k Uredbi (EGS) št. 73/2009. Vendar se lahko dejanska določitev površin kot del pregleda na kraju samem omeji na vzorec vsaj 50 % enot rabe ali poljin, za katere je bil vložen zahtevek v okviru shem pomoči iz naslovov III, IV in V Uredbe (ES) št. 73/2009, če zagotavlja vzorec zanesljivo in reprezentativno raven kontrole pri pregledanih površinah in zahtevani pomoči. Kadar se pri pregledu vzorca odkrijejo nepravilnosti, se vzorec enot rabe ali poljin v dejanskem pregledu poveča.

Države članice lahko uporabijo daljinsko zaznavanje v skladu s členom 35 in, kjer je to mogoče, tehnike globalnega satelitskega navigacijskega sistema.“

13 Člen 57 te uredbe, naslovljen „Podlaga za izračun glede na prijavljene površine“, v odstavku 3 določa:

„Brez poseganja v znižanja in izključitve v skladu s členoma 58 in 60 se pri zahtevkih za pomoč v okviru shem pomoči na površino, pomoč izračuna na podlagi površine, ugotovljene za to skupino posevkov, če površina, prijavljena v enotnem zahtevku, presega površino, ugotovljeno za to skupino posevkov.

Vendar se ugotovljena površina obravnava kot enaka prijavljeni površini, če je razlika med ugotovljeno skupno površino in prijavljeno skupno površino za plačilo v okviru shem pomoči iz naslovov III, IV in V Uredbe (ES) št. 73/2009, brez poseganja v člen 30 Uredbe (ES) št. 73/2009, manjša ali enaka 0,1 hektarja. Pri tem izračunu se upoštevajo le čezmerne prijave površin na ravni skupine posevkov.

Drugi pododstavek se ne uporablja, kadar znaša ta razlika več kakor 20 % skupne površine, prijavljene za plačila.“

14 Člen 58 navedene uredbe, naslovljen „Znižanja in izključitve pri čezmernih prijavah“, določa:

„Če je v zvezi s skupino posevkov površina, prijavljena za namene shem pomoči na površino, večja od površine, ugotovljene v skladu s členom 57, se pomoč izračuna na podlagi ugotovljene površine, znižane za dvakratno ugotovljeno razliko, če je ta razlika več kakor 3 % ali dva hektarja, vendar ne več kakor 20 % ugotovljene površine.

Če je razlika več kakor 20 % ugotovljene površine, se ne dodeli nobena pomoč na površino za zadevno skupino posevkov.

Če je razlika več kakor 50 %, se kmet ponovno izključi iz prejemanja pomoči do višine zneska, enakega znesku, ki ustreza razliki med prijavljeno površino in ugotovljeno površino v skladu s členom 57 te uredbe. Navedeni znesek se izravna v skladu s členom 5b Uredbe Komisije (ES) št. 885/2006 [z dne 21. junija 2006 o določitvi podrobnih pravil za uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 1290/2005 glede akreditacije plačilnih agencij in drugih organov ter potrditve obračunov Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) (UL 2006, L 171, str. 90)]. Če zneska v skladu z navedenim členom v treh koledarskih letih po koledarskem letu ugotovitve ni mogoče izravnati v celoti, se neporavnani saldo odpiše.“

Dejansko stanje in sporni sklep

15 Splošno sodišče je dejansko stanje spora predstavilo v točkah od 1 do 4 izpodbijane sodbe, za potrebe tega postopka pa ga je mogoče povzeti, kot sledi.

- 16 Komisija je v okviru treh revizij, ki so potekale od 10. do 14. septembra 2012, od 12. do 16. novembra 2012 in od 8. do 12. septembra 2014 (v nadaljevanju: revizija), preiskovala združljivost plačil čeških organov iz naslova Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) s pravili prava Evropske unije, ki se nanašajo na navzkrižno skladnost, naložbe v vinskem sektorju in ločene neposredne pomoči.
- 17 Komisija je 20. junija 2016 sprejela sporni sklep o izključitvi nekaterih odhodkov držav članic iz naslova EKJS in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) iz financiranja Unije, natančneje v zvezi s Češko republiko odhodkov v višini:
- 29.485.612,55 EUR iz naslova zahtev v zvezi z navzkrižno skladnostjo za proračunska leta od 2011 do 2014;
 - 636.516,20 EUR iz naslova sheme pomoči za naložbe v vinskem sektorju za proračunska leta od 2011 do 2014;
 - 462.517,83 EUR iz naslova sheme ločenih neposrednih pomoči za proračunska leta od 2013 do 2015.

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

- 18 Češka republika je 31. avgusta 2016 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila tožbo za razglasitev ničnosti spornega sklepa, pri čemer je navedla štiri tožbene razloge: prvi trije so se nanašali na kršitev člena 52(1) Uredbe (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o financiranju, upravljanju in spremljanju skupne kmetijske politike in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 352/78, (ES) št. 165/94, (ES) št. 2799/98, (EC) No 814/2000, (ES) št. 1290/2005 in (ES) št. 485/2008 (UL 2013, L 347, str. 549), četrti pa na kršitev odstavka 2 tega člena.
- 19 Splošno sodišče je z izpodbijano sodbo zavrnilo vse navedene tožbene razloge, razen tretjega dela četrtega tožbenega razloga. Zato je sporni sklep razglasilo za ničen v delu, v katerem izključuje plačila Češke republike iz naslova EKJS v znesku 6.356.909,30 EUR na podlagi nadzorov glede navzkrižne skladnosti za finančno leto 2011.

Predlogi strank pred Sodiščem

- 20 Češka republika Sodišču predlaga, naj:
- drugo točko izreka izpodbijane sodbe in del sodbe, ki se nanaša na to točko, razveljavi;
 - sporni sklep razglasi za ničen v delu, v katerem so bili izključeni odhodki v višini 462.517,83 EUR v zvezi z enotnim plačilom na površino;
 - sporni sklep razglasi za ničen v delu, v katerem so bili izključeni odhodki v višini 636.516,20 EUR v zvezi z naložbami v vinskem sektorju;
 - plačilo stroškov naloži Komisiji.
- 21 Komisija Sodišču predlaga, naj:
- pritožbo zavrne in
 - plačilo stroškov naloži pritožnici.

Predlog za ponovno odprtje ustnega dela postopka

- 22 Češka republika je po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke z vlogo, ki je bila v sodnem tajništvu Sodišča vložena 30. marca 2020, predlagala, naj se na podlagi člena 83 Poslovnika Sodišča odredi ponovno odprtje ustnega dela postopka.
- 23 Na podlagi te določbe lahko Sodišče po opredelitvi generalnega pravobranilca kadar koli odredi ponovno odprtje ustnega dela postopka, zlasti če meni, da zadeva ni dovolj razjasnjena, ali če stranka po koncu ustnega dela postopka navede novo dejstvo, ki je odločilno za odločitev Sodišča, ali če je v zadevi treba odločiti na podlagi trditve, o kateri se ni razpravljalo.
- 24 Češka republika v utemeljitev svojega predloga trdi, da sklepni predlogi generalne pravobranilke glede tretjega pritožbenega razloga temeljijo na očitno napačno ugotovljenih dejstvih, ki so v nasprotju s trditvami in dokazi, predloženimi v okviru postopka pred Sodiščem.
- 25 V zvezi s tem pa je treba navesti, da je v skladu s členom 252, drugi odstavek, PDEU dolžnost generalnega pravobranilca, da popolnoma nepristransko in neodvisno javno predstavi obrazložene sklepne predloge o zadevah, pri katerih je v skladu s statutom Sodišča Evropske unije zahtevano njegovo sodelovanje. Sodišča ne zavezujejo niti ti sklepni predlogi niti obrazložitev, ki generalnega pravobranilca pripelje do njih (sodba z dne 5. marca 2020, *Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi/EUIPO*, C-766/18 P, EU:C:2020:170, točka 35 in navedena sodna praksa).
- 26 Navesti je treba tudi, da Statut Sodišča Evropske unije in Poslovnik tega sodišča ne predvidevata možnosti predložitve stališča v odgovor na sklepne predloge generalnega pravobranilca. Nestrinjanje s sklepnimi predlogi generalnega pravobranilca zato samo po sebi ne more biti razlog, ki bi upravičeval ponovno odprtje ustnega dela postopka (sodba z dne 5. marca 2020, *Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi/EUIPO*, C-766/18 P, EU:C:2020:170, točka 36 in navedena sodna praksa).
- 27 V obravnavanem primeru je iz predloga za ponovno odprtje ustnega dela postopka razvidno, da želi Češka republika s tem predlogom v resnici odgovoriti na razlago generalne pravobranilke dejanskih in pravnih okoliščin, na katerih temelji tretji pritožbeni razlog. Vendar kot izhaja iz sodne prakse, navedene v prejšnji točki te sodbe, ne gre za razlog, ki bi upravičeval ponovno odprtje ustnega dela postopka. Poleg tega je treba poudariti, da so bile te okoliščine predmet obširne razprave med strankami v pritožbenem postopku, zlasti v pisnem delu postopka.
- 28 Sodišče po opredelitvi generalne pravobranilke ugotavlja, da ima na voljo vse potrebne elemente za odločitev o pritožbi.
- 29 Glede na zgoraj navedeno ni treba odrediti ponovnega odprtja ustnega dela postopka.

Pritožba

- 30 Češka republika v utemeljitev svoje pritožbe navaja štiri pritožbene razloge. Prvi, drugi in četrti pritožbeni razlog se nanašajo na napačno uporabo prava v zvezi z dokaznim bremenom, členom 33 Uredbe št. 1122/2009 ter členoma 19 in 77 Uredbe št. 555/2008. Tretji pritožbeni razlog se nanaša na napačno uporabo prava ter izkrivljanje dejstev in predmeta spora v zvezi z ugotovitvijo Splošnega sodišča glede trenutka izvedbe nacionalnega programa pomoči s strani čeških organov.

Prvi pritožbeni razlog

Trditve strank

- 31 Češka republika s prvim pritožbenim razlogom Splošnemu sodišču očita, da je napačno uporabilo pravo, ker je uporabilo ustaljeno sodno prakso v zvezi z dokaznim bremenom na področju EKJS. Na prvem mestu Splošnemu sodišču očita, da je v točki 22 izpodbijane sodbe napačno uporabilo pravo, ker je presodilo, da morajo pregledi na kraju samem z daljinskim zaznavanjem in tradicionalni pregledi na kraju samem privedi do odkritja „načeloma podobnih“ stopenj nepravilnosti.
- 32 Češka republika v bistvu trdi, da primerjava odkritih stopenj napak v okviru obeh metod pregleda ni upoštevna zaradi objektivnih razlik, ki med njima obstajajo v načinu izbire kontrolnega vzorca.
- 33 Natančneje, Češka republika trdi, da analiza tveganja za daljinsko zaznavanje ne more imeti stopnje nepravilnosti, ki bi bila primerljiva s stopnjo nepravilnosti analize tveganja za tradicionalne preglede na kraju samem, saj je usmerjenost analize tveganja za daljinsko zaznavanje objektivno manj natančna.
- 34 To naj bi izhajalo, prvič, iz dejstva, da naj bi se analiza tveganja, ki se uporablja za preglede z daljinskim zaznavanjem, zaradi zahtev, določenih na strani 36 skupnih tehničnih specifikacij iz leta 2013, ki jih je določila Komisija, opravila prej in naj bi temeljila na manj aktualnih podatkih kot analiza tveganja, izvedena za tradicionalne preglede na kraju samem.
- 35 Drugič, analiza tveganja za preglede na kraju samem z daljinskim zaznavanjem naj bi privedla do izbire vzorcev za pregled v obliki območij površine 30 km × 20 km, v katerih se pregledajo vse enote rabe ali poljine, ne glede na profil tveganja kmetov na tem območju, medtem ko naj bi se analiza tveganj za tradicionalne preglede na kraju samem osredotočila posebej na tako imenovane kmete, pri katerih obstaja tveganje. Iz tega naj bi izhajalo, da je usmerjenost analize tveganja za daljinsko zaznavanje manjša v primerjavi z analizo, opravljeno za tradicionalne preglede na kraju samem.
- 36 Tretjič in zadnjič, ker naj območja z manj kot 25 % kmetijske površine v skladu z zahtevami Komisije ne bi mogla biti predmet pregleda z daljinskim zaznavanjem, naj se za nekatere kmete, pri katerih obstaja visoko tveganje, ne bi mogel uporabiti tak pregled, tako da bi se zanje lahko uporabil le tradicionalni pregled na kraju samem.
- 37 Zato ob upoštevanju objektivnih razlik med tema metodama naj nižja stopnja nepravilnosti v okviru analize tveganja za daljinsko zaznavanje sama po sebi ne bi mogla vzbuditi resnih in razumnih dvomov o dobrem delovanju kontrolnega sistema države članice.
- 38 Iz tega izhaja, da naj bi objektivna nemožnost primerjave usmerjenosti analiz tveganja preprečevala tudi določitev največje dovoljene razlike med ugotovljenimi stopnjami nepravilnosti med obema metodama.
- 39 Češka republika poudarja tudi, da čeprav člen 33, drugi odstavek, in člen 35 Uredbe št. 1122/2009 državam članicam dovoljujeta, da kmetijsko površino pregledajo z dvema metodama kontrole, ne da bi se kateri od teh dveh metod dajala prednost in ne da bi se nalagali dodatni pogoji za njuno uporabo, pa je za učinkovit kontrolni sistem značilna komplementarna uporaba teh dveh metod kontrole. Če bi se zahtevalo, da ti objektivno različni metodi dajeta primerljive rezultate, bi država članica v praksi morala bodisi zmanjšati usmerjenost analize tveganja za tradicionalne preglede na kraju samem bodisi opustiti preglede z daljinskim zaznavanjem, v tem primeru pa bi določbe navedene uredbe, ki dovoljujejo uporabo te metode kontrole, izgubile svoj polni učinek.

- 40 Poleg tega Češka republika trdi, da Splošno sodišče ni komentiralo trditve Komisije, da bi naključno izbran vzorec za pregled z daljinskim zaznavanjem, pri katerem je stopnja nepravilnosti višja v primerjavi z vzorcem za pregled z daljinskim zaznavanjem, izbranim na podlagi analize tveganja, vzbujal resen in razumen dvom.
- 41 Na drugem mestu Češka republika trdi, da je Splošno sodišče v točkah 23 in 24 izpodbijane sodbe storilo enako napako s tem, da je presodilo, da Češka republika ni navedla posebnih elementov, s katerimi bi bilo mogoče dokazati, da je mogoče ugotovljene različne stopnje nepravilnosti pripisati naravi zadevnih metod ali profilu tveganja subjektov pregleda, in ne pomanjkljivostim pri odločitvah nacionalnih organov.
- 42 Ob upoštevanju navedenega in ob predpostavki, da so ugotovitve Komisije povzročile resne in razumne dvome, naj za njihovo odpravo ne bi bilo treba pojasnjevati razlogov za razlike med ugotovljenimi stopnjami nepravilnosti. Za odpravo teh dvomov naj bi zadostovalo, da država članica dokaže učinkovitost delovanja kontrolnega sistema in ustrezno uporabo obeh metod kontrole. Češka republika v zvezi s tem poudarja, da je v okviru revizije in postopka pred Splošnim sodiščem predložila konkretne dokaze, iz katerih je jasno razvidno, da je bila analiza tveganja v skladu z zahtevami iz Uredbe št. 1122/2009, česar Komisija ni nikoli ovrgla.
- 43 Komisija v odgovor na prvem mestu trdi, da je presoja Splošnega sodišča iz točke 22 izpodbijane sodbe, v skladu s katero je razumno pričakovati, da tradicionalni pregledi na kraju samem in pregledi z daljinskim zaznavanjem privedejo do „načeloma podobne“ stopnje nepravilnosti, dejansko pravilna.
- 44 V bistvu trdi, da so trditve Češke republike, s katerimi utemeljuje razlike med stopnjami nepravilnosti pri različnih metodah pregledov na kraju samem, v nasprotju s členom 26, členom 31(2) in členom 33 Uredbe št. 1122/2009.
- 45 Prvič, člen 26 te uredbe naj bi zahteval, da pregledi na kraju samem ne glede na uporabljeno metodo zagotovijo učinkovito preverjanje skladnosti s pogoji, pod katerimi se pomoči dodelijo.
- 46 Drugič, iz člena 26 v povezavi s členom 31(2) in členom 33 Uredbe št. 1122/2009 naj bi izhajalo, da uporaba teh metod ne bi smela povzročiti različnega obravnavanja kmetov. Po mnenju Komisije pa se takemu različnemu obravnavanju ne bi bilo mogoče izogniti, če bi bila verjetnost odkritja napak pri tistih, ki so bili pregledani z daljinskim zaznavanjem, večja kot pri tistih, pri katerih je bil uporabljen tradicionalni pregled na kraju samem. Za zmanjšanje tega tveganja različnega obravnavanja naj bi bila primerjava ugotovljenih stopenj napak med metodami pregleda na kraju samem očitno primeren pokazatelj učinkovitosti in naj bi omogočala identificiranje pomanjkljivosti kontrolnega sistema.
- 47 Vendar se Komisija zaveda posebnosti vsake metode pregleda na kraju samem, zato trdi, da če bi se z eno metodo odkril večji delež nepravilnosti kot z drugo, in to več let, bi morala država članica pojasniti razloge za te razlike, sicer bi bile te razlike pokazatelj, da je ena metoda manj učinkovita ali da je izbira kontrolnega vzorca neustrezna, in to še toliko bolj, če je država članica približno 50 % svojih pregledov na kraju samem opravila z uporabo metode daljinskega zaznavanja. Po mnenju te institucije je doseganje primerljivih stopenj nepravilnosti sredstvo za dokazovanje učinkovitosti takih pregledov in ni mogoče šteti, da je cilj sam po sebi. Komisija v obravnavanem primeru meni, da ugotovljena razlika kaže na pomanjkljivost kontrolnega sistema, ki lahko povzroči resne in razumne dvome.
- 48 Na drugem mestu Komisija poudarja, da so pojasnila Češke republike, ki se opirajo na značilnosti uporabljenih metod kontrole, preveč splošna, da bi odpravila resne in razumne dvome Komisije. Češka republika naj tako ne bi navedla posebnih dejstev, ki bi dokazovala, da je bila izbrana metoda kontrole učinkovita. Natančneje, navedla naj ne bi posebnih razlogov, zakaj je izbira vzorca ali metoda z daljinskim zaznavanjem povzročila veliko razliko med stopnjami nepravilnosti v nekaj letih, niti tega, kako je spremenila analizo tveganja in vzorčenje, da bi izboljšala to stanje.

- 49 Nazadnje, Komisija opozarja, da je Češka republika, ker se je zavedala težav, ki so jih povzročile razlike med stopnjami nepravilnosti, leta 2013 nabavila novo programsko opremo za analizo, kar je imelo pozitivne posledice za zahteve za leto 2014.
- 50 Češka republika v repliki poudarja, prvič, da člen 26 Uredbe št. 1122/2009 zahteva učinkovitost celotnega kontrolnega sistema, in ne enako ali podobno stopnjo napak, ugotovljeno pri različnih vrstah pregledov.
- 51 Drugič, trdi, da je Komisiji med revizijo predložila pojasnila o večjem tveganju vlagateljev zahtevkov v okviru naključno izbranega vzorca, in da je poleg tega predložila tudi dokumente, ki vsebujejo bolj poglobljeno analizo.
- 52 Tretjič, tudi če Sodišče oceni, da lahko primerjava stopenj nepravilnosti med obema načinoma kontrole povzroči resen in razumen dvom o učinkovitosti kontrolnega sistema, pa od države članice ni mogoče zahtevati, da pojasni razloge za razlike med temi stopnjami. Češka republika meni, da je mogoče od te države članice zahtevati le predložitev dokazov, ki se nanašajo zlasti na način izbire kmetov za pregled in načine izvajanja analize tveganja za obe metodi kontrole, vključno z letno oceno in posodobitvijo analize tveganja v skladu s členom 31(2)(b) Uredbe št. 1122/2009. Češka republika pa naj bi ravno te dokaze predložila Komisiji v okviru revizije. Tako naj bi predložila podroben opis analiz tveganja za obe metodi kontrole, vključno z uporabljenimi dejavniki tveganja in njihovo upoštevnostjo, ter letno oceno in posodobitev učinkovitosti teh analiz, v katerih so upoštevana pridobljena spoznanja.
- 53 Četrtič in zadnjič Češka republika zavrača, da bi nabava programske opreme leta 2013 lahko podprla tezo o pomanjkljivosti analize tveganja. Postopnega izboljšanja analize tveganja z nabavo programske opreme naj ne bi bilo mogoče šteti za priznavanje pomanjkljivosti obstoječega stanja. V zvezi s tem opozarja, da ima analiza tveganja za preglede z daljinskim zaznavanjem svoje objektivne omejitve, kar pojasnjuje, zakaj nikoli ne bi mogla doseči enake učinkovitosti kot pri analizi tveganja za tradicionalne preglede na kraju samem, ne da bi to lahko vplivalo na učinkovitost celotnega kontrolnega sistema.
- 54 Komisija v dupliki ponavlja, da je primerjava odkritih stopenj napak v vzorcih ustrezen pokazatelj učinkovitosti uporabljenih metod kontrole. Metoda, ki temelji na reprezentativnih vzorcih, naj bi izhajala iz člena 31 Uredbe št. 1122/2009, v skladu s katerim se učinkovitost analize tveganja oceni s primerjavo rezultatov vzorca, izbranega na podlagi tveganja, z rezultati naključno izbranega vzorca. Po mnenju te institucije je to edini način, da se zagotovi, da so pregledi z daljinskim zaznavanjem enako učinkoviti kot tradicionalni pregledi na kraju samem.
- 55 V tej določbi naj ne bi bilo pojasnjeno, ali je pri primerjavi teh dveh rezultatov treba razlikovati glede na to, ali sta bila ta dobljena s tradicionalnim pregledom na kraju samem ali z daljinskim zaznavanjem, tako da naj bi bilo treba šteti, da bi morala ta načina kontrole zagotoviti enako učinkovitost.
- 56 Poleg tega Komisija ponavlja, da je Splošno sodišče v točki 24 izpodbijane sodbe pravilno presodilo, da elementi, ki jih je predložila Češka republika, ne zadostujejo za utemeljitev razlik v stopnjah nepravilnosti in za odpravo dvomov, ki jih je Komisija imela glede učinkovitosti pregledov z daljinskim zaznavanjem. Komisija tudi pojasnjuje, da izboljšanje rezultatov zaradi prizadevanj za odpravo pomanjkljivosti, na katere je opozorila, dokazuje, da je bilo to izboljšanje za Češko republiko izvedljivo.

Presoja Sodišča

- 57 Češka republika s prvim pritožbenim razlogom v bistvu na eni strani trdi, da je Splošno sodišče v točki 22 izpodbijane sodbe napačno uporabilo pravo, ker je presodilo, da morajo pregledi na kraju samem z daljinskim zaznavanjem in tradicionalni pregledi na kraju samem privedi do odkritja

„načeloma podobnih“ stopenj nepravilnosti ter da je v zvezi s tem razumno pričakovati, da med stopnjami nepravilnosti, ugotovljenimi na nacionalni ravni, ni takih odstopanj kot v obravnavani zadevi, v kateri so stopnje nepravilnosti, ugotovljene v okviru tradicionalnega pregleda na kraju samem, tri- do štirikrat višje v primerjavi s stopnjami nepravilnosti, ugotovljenimi v okviru pregleda z daljinskim zaznavanjem. Češka republika meni, da v nasprotju s pristopom, ki ga je uporabilo Splošno sodišče, zgolj ugotovitev razlike med temi stopnjami nepravilnosti ne more biti podlaga za resne in razumne dvome o učinkovitosti njenega kontrolnega sistema.

- 58 Na drugi strani Češka republika Splošnemu sodišču očita, da je v točkah 23 in 24 izpodbijane sodbe s tem, da je pri presoji, ali je ta država članica ovrгла dvome Komisije, menilo, da mora država članica, če so take razlike ugotovljene, predložiti podrobne elemente, ki upravičujejo te razlike, pri čemer je v ta namen navedlo vrsto dejavnikov, na katere bi se ta država članica lahko sklicevala, in s tem, da je ugotovilo, da Češka republika ni navedla posebnih elementov, s katerimi bi bilo mogoče dokazati, da so opažene razlike posledica teh dejavnikov, in ne pomanjkljivosti pri izbiri nacionalnih organov glede izvedbe pregledov z daljinskim zaznavanjem, napačno uporabilo pravo.
- 59 V zvezi s tem je treba opozoriti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča Komisiji za dokaz obstoja kršitve pravil skupne ureditve kmetijskih trgov ni treba izčrpno dokazati pomanjkljivosti pregledov, ki so jih izvedli nacionalni upravni organi, ali nepravilnosti zneskov, ki so jih ti sporočili, temveč mora predložiti dokaz o resnem in razumnem dvomu, ki ga ima glede pregledov, ki so ga opravili nacionalni upravni organi, ali glede nepravilnosti zneskov, ki so jih ti sporočili. Država članica mora predložiti čim natančnejše in popolne dokaze o resničnosti svojih pregledov oziroma zneskov ter, odvisno od okoliščin primera, o nepravilnosti trditve Komisije (sodba z dne 6. novembra 2014, Nizozemska/Komisija, C-610/13 P, neobjavljena, EU:C:2014:2349, točka 58).
- 60 Poudariti je treba, da lahko države članice v skladu s členom 33 Uredbe št. 1122/2009 uporabijo metodo daljinskega zaznavanja v skladu s členom 35 te uredbe, in kjer je to mogoče, tehnike globalnega satelitskega navigacijskega sistema.
- 61 Vendar je treba preglede na kraju samem, ki so lahko tradicionalni ali z daljinskim zaznavanjem, v skladu s členom 26 navedene uredbe opraviti tako, da se zagotovi učinkovito preverjanje skladnosti s pogoji, pod katerimi se pomoči dodelijo, ter zahtev in standardov za navzkrižno skladnost.
- 62 Iz tega izhaja, da lahko države članice, če njihova izbira zagotavlja učinkovito preverjanje, izberejo bodisi tradicionalne preglede na kraju samem bodisi preglede na kraju samem z daljinskim zaznavanjem bodisi po potrebi kombinacijo obeh metod kontrole.
- 63 Poleg tega člen 30(1) Uredbe št. 1122/2009 določa najnižji delež vseh kmetov, ki jih je treba vsako leto pregledati na kraju samem.
- 64 V zvezi s tem člen 31(1) te uredbe določa, da je treba kontrolne vzorce za preglede na kraju samem izbrati na podlagi analize tveganja in reprezentativnosti vložnih zahtevkov za pomoč. Za zagotovitev elementa reprezentativnosti države članice naključno izberejo med 20 % in 25 % najmanjšega števila kmetov, pri katerih se opravljajo preglede na kraju samem, kakor je določeno v členu 30(1) in (2) te uredbe.
- 65 Za zagotovitev ustrezne in učinkovite analize tveganja je treba navesti, da člen 31(2) te uredbe določa, da se vsako leto oceni in posodobi učinkovitost analize tveganja, prvič, z upoštevanjem pomembnosti vsakega dejavnika tveganja, drugič, s primerjavo rezultatov vzorcev na podlagi tveganja in naključno izbranih vzorcev ter, tretjič, z upoštevanjem posebnih razmer v zadevni državi članici.
- 66 Preučiti je torej treba, ali dejstvo, da preglede na kraju samem z daljinskim zaznavanjem in tradicionalni preglede na kraju samem privedejo do stopenj nepravilnosti, ki si niso podobne, lahko samo po sebi vzbudi resen in razumen dvom o neprimernosti analiz tveganja, na katerih temeljijo ti preglede.

- 67 Na prvem mestu iz točk od 50 do 55 te sodbe izhaja, da nobeden od členov Uredbe št. 1122/2009, navedenih v teh točkah, od držav članic ne zahteva, da tradicionalni pregledi na kraju samem in pregledi na kraju samem z daljinskim zaznavanjem privedejo do odkritja načeloma podobnih stopenj nepravilnosti.
- 68 Na drugem mestu je treba navesti, da je treba analizo tveganja, na kateri temelji pregled z daljinskim zaznavanjem – kot trdi Češka republika, ne da bi ji Komisija nasprotovala – opraviti, preden se zadevna država članica odloči za uporabo te metode kontrole, kar pa ne velja za tradicionalne preglede na kraju samem.
- 69 Tako pregledi na kraju samem z daljinskim zaznavanjem zaradi značilnosti, ki so neločljivo povezane s to vrsto pregleda, temeljijo na analizi tveganja, ki temelji na manj aktualnih podatkih od tistih, na katerih temelji analiza tveganja tradicionalnih pregledov na kraju samem.
- 70 Iz tega izhaja, da lahko zaradi te značilnosti, ki je neločljivo povezana z metodo pregleda z daljinskim zaznavanjem, načeloma pride do ugotovitve stopenj nepravilnosti, ki odstopajo od tistih, ki so bile ugotovljene po tradicionalnih pregledih na kraju samem.
- 71 Na tretjem mestu je treba poudariti, da je v skladu s trditvami Češke republike, ki jim Komisija ne nasprotuje, daljinsko zaznavanje mogoče opraviti le na območjih površine 30 km × 20 km, pri čemer mora kontrolirano območje imeti vsaj 25 % kmetijskih zemljišč, pregled pa se mora nanašati na vse kmete na tem območju.
- 72 Da bi torej pregledi na kraju samem z daljinskim zaznavanjem pripeljali do enakih stopenj nepravilnosti, kot so tiste, ki izhajajo iz tradicionalnih pregledov na kraju samem, bi se morali ne le uporabiti za območja v velikosti 30 km × 20 km, na katerih je vsaj 25 % kmetijskih zemljišč, ampak tudi biti usmerjeni zgolj na kmete iz vzorca, izbranega na podlagi analize tveganja za namene oprave tradicionalnih pregledov na kraju samem.
- 73 Iz vsega navedenega izhaja, da zgolj razlika med stopnjami nepravilnosti, ugotovljenimi po tradicionalnih pregledih na kraju samem, in stopnjami nepravilnostmi, ugotovljenimi po pregledih na kraju samem z daljinskim zaznavanjem, sama po sebi ni mogla vzbuditi resnih in razumnih dvomov Komisije o učinkovitosti pregledov na kraju samem z daljinskim zaznavanjem.
- 74 Ker je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, je treba prvemu pritožbenemu razlogu ugoditi.

Drugi pritožbeni razlog

Trditve strank

- 75 Češka republika z drugim pritožbenim razlogom Splošnemu sodišču v bistvu očita, da je v točkah 38 in 40 izpodbijane sodbe s tem, da je presodilo, da mora pristojni nacionalni organ v primeru ugotovitve čezmerne prijave, ki znaša med 0,1 in 2 hektarja ali 3 % ugotovljene površine, razširiti kontrolni vzorec, dokler nobena taka čezmerna prijava ni več ugotovljena, napačno razlagalo člene 33, 57 in 58 Uredbe št. 1122/2009.
- 76 Natančneje, ta država članica na prvem mestu trdi, da člena 57 in 58 Uredbe št. 1122/2009 nista upoštevna v okviru razširitve kontrolnega vzorca, ker se pragi 0,1 hektarja, 2 hektarja ali 3 % ugotovljene površine, določeni v teh členih, nanašajo na posledice, ki izhajajo iz dokončnih rezultatov, dobljenih v okviru pregleda.

- 77 Na drugem mestu naj niti člen 33 Uredbe št. 1122/2009 niti navodila Komisije v zvezi z metodologijo ne bi določali praga ugotovljenih nepravilnosti, katerega prekoračitev bi upravičevala samodejno razširitev kontrolnega vzorca. Poleg tega naj ta člen in ta navodila ne bi natančno določali, v kolikšni meri bi bilo treba kontrolni vzorec razširiti.
- 78 Češka republika zato poziva, da se je treba osredotočiti na namen navedenega člena, v skladu s katerim naj bi bila razširitev kontrolnega vzorca nujna le za zagotovitev učinkovite kontrole in reprezentativnosti tega vzorca. Tako naj bi bila razširitev takega vzorca nujna le, če narava rezultatov in poznavanje drugih enot rabe ali poljin zadevnega kmeta, v zvezi s katerimi ni bil opravljen pregled, kažeta na to, da bi se napake lahko nanašale na druge enote rabe ali poljine. Tako razlago naj bi podpiralo to, da je pojem „nepravilnosti“ v členu 33, prvi odstavek, te uredbe, uporabljen v množini, kar naj bi bilo treba razumeti tako, da se zahtevajo večje nepravilnosti, in ne posamezne in zanemarljive ugotovitve.
- 79 Na tretjem mestu bi bilo treba vprašanje razširitve vzorca zaradi zagotavljanja učinkovite kontrole in reprezentativnosti tega vzorca v praksi preučiti v okviru presoje vseh okoliščin posameznega primera. Presoja vsakega primera posebej, ki ima prednost pred univerzalnimi rešitvami, je po mnenju Sodišča v sodbi z dne 17. aprila 2018, B in Vomero (C-316/16 in C-424/16, EU:C:2018:256, točka 70), eden od temeljnih pristopov prava Unije.
- 80 Na četrtem mestu naj pristop čeških organov sredstev Unije ne bi izpostavil nobenemu tveganju, saj se kontrolirani vzorec ne razširi le, če pristojni organi z zadostno stopnjo gotovosti ocenijo, da napak v prijavljeni kmetijski površini zadevnega kmeta ni več mogoče pričakovati v skladu s členoma 57 in 58 Uredbe št. 1122/2009.
- 81 Na petem in zadnjem mestu naj bi se s postopkom, ki ga zahteva Splošno sodišče, zahtevala razširitev kontrolnega vzorca brez kakršne koli dodane vrednosti.
- 82 Komisija odgovarja, da čeprav se strinja z ugotovitvijo Splošnega sodišča v točki 42 izpodbijane sodbe, se ne strinja z nekaterimi vidiki obrazložitve te sodbe, zlasti v njenih točkah 37, 38 in 41, ter zato Sodišču predlaga, naj potrdi izpodbijano sodbo in zavrne drugi pritožbeni razlog, vendar naj spremeni obrazložitev te sodbe.
- 83 Na prvem mestu se namreč Komisija v zvezi s točkama 37 in 38 izpodbijane sodbe strinja, da člena 57 in 58 Uredbe št. 1122/2009 pojasnjujeta posledice, ki izhajajo iz ugotovitve napak v prijavi kmetijske površine, ki je upravičena do pomoči, vendar nista neposredno povezana z razširitvijo kontrolnega vzorca.
- 84 Na drugem mestu Komisija poudarja, da člen 33 Uredbe št. 1122/2009 ne vsebuje nobenega praga, pod katerim se ne zahteva povečanje vzorca. Splošno sodišče naj bi v točkah 39 in 40 sodbe z dne 28. januarja 2016, Slovenija/Komisija (T-667/14, EU:T:2016:34), zavrnilo razlago slovenskih organov, da če je stopnja napake manj kot 3 %, se vzorec ne razširi samodejno, temveč inšpektor odloči, ali je treba nadzor razširiti na celotno kmetijsko gospodarstvo ali ne.
- 85 Komisija meni, da je tako rešitev treba sprejeti, saj nič v besedilu člena 33 Uredbe št. 1122/2009 ne podpira trditev Češke republike. Natančneje, ta določba naj ne bi določala nobenega praga, nad katerim bi bila razširitev vzorca obvezna in pod katerim bi bila ta razširitev v diskreciji nadzornega organa.
- 86 Poleg tega trdi, da v skladu s členom 33 Uredbe št. 1122/2009 v povezavi z njeno uvodno izjavo 44 možnost držav članic, da omejijo izvedbo pregledov na kraju samem na vzorec, ki predstavlja vsaj 50 % enot rabe ali poljin, pomeni izjemo od pravila, da je treba vse enote rabe ali poljine, za katere je bil vložen zahtevek za pomoč, pregledati na kraju samem in jo je zato treba razlagati ozko. Zato naj bi

bila odločitev Češke republike, da razširitev kontrolnega vzorca, če je razlika med prijavljeno in ugotovljeno površino enot rabe ali poljin manjša od 3 %, šteje za nepotrebno, v nasprotju s pogoji uporabe možnosti omejitve pregledov, določenih v členih 26 in 33 Uredbe št. 1122/2009.

Presoja Sodišča

- 87 Češka republika z drugim pritožbenim razlogom v bistvu trdi, da je Splošno sodišče v točki 38 izpodbijane sodbe napačno uporabilo pravo, ker člena 33 Uredbe št. 1122/2009 ni razlagalo tako, da je treba kontrolni vzorec razširiti le v primeru večjih nepravilnosti, o čemer naj bi presodili nacionalni organi. Poleg tega naj bi Splošno sodišče v točkah 38 in 40 izpodbijane sodbe s tem, da je presodilo, da je razširitev kontrolnega vzorca obvezna ne le v primeru ugotovitve čezmerne prijave, ki kaže na nezanemarljivo možnost prekoračitve praga 3 % ali 2 hektarjev prijavljene površine, ampak tudi v primeru čezmerne prijave, ki kaže na nezanemarljivo možnost prekoračitve 0,1 hektarja, napačno razlagalo člene 33, 57 in 58 te uredbe.
- 88 Splošno sodišče je v točki 38 izpodbijane sodbe ugotovilo, da mora pristojni nacionalni organ, kadar se pri pregledu vzorca enot rabe ali poljin, zajetih v enotnem zahtevku za pomoč, odkrijejo čezmerne prijave, ki znašajo od 0,1 do 2 hektarja ali 3 % ugotovljene površine, v skladu s členom 33 Uredbe št. 1122/2009 razširiti kontrolni vzorec, dokler ni več ugotovljena nobena taka čezmerna prijava.
- 89 Splošno sodišče je v točki 40 navedene sodbe ugotovilo, da je Češka republika navedla, da 261 kmetov, pri katerih pregledi niso bili razširjeni, spada v skupino kmetov, ki so vložili zahtevke s čezmerno prijavo, ki ne presega praga 3 %, kar po mnenju Splošnega sodišča ne izključuje možnosti, da je bilo znižanje pomoči na raven, ki ustreza ugotovljeni površini, brez sankcije, potrebno.
- 90 Kot je razvidno iz točk od 30 do 36 izpodbijane sodbe, je Splošno sodišče to ugotovitev oprlo na besedilo člena 33 Uredbe št. 1122/2009, člena 57(3) te uredbe in člena 58 navedene uredbe.
- 91 Na prvem mestu, kot je generalna pravobranilka ugotovila v točki 61 sklepnih predlogov, iz samega besedila člena 33 Uredbe št. 1122/2009 izhaja, da nacionalni organi, kadar se pri pregledu vzorca ugotovijo nepravilnosti, načeloma nimajo nobene diskrecijske pravice. Ker so v položaju vezane pristojnosti, morajo razširiti kontrolni vzorec.
- 92 V zvezi s tem je treba dodati, da se v skladu z uvodno izjavo 39 te uredbe razširitev tega vzorca lahko opusti le v primeru – na katerega se v obravnavani zadevi nihče ne sklicuje – ko bi bilo kontrolni vzorec nemogoče razširiti tako, da bi jamčil zanesljivo in reprezentativno raven zagotovila.
- 93 Trditev Češke republike, da naj bi to, da je izraz „nepravilnosti“ v členu 33, prvi odstavek, Uredbe št. 1122/2009 v množini, pomenilo, da le ugotovitev velikih nepravilnosti nacionalne organe zavezuje, da razširijo kontrolni vzorec, je treba zavrniti, saj iz člena 2, točka 10, te uredbe izhaja, da se pojem „nepravilnosti“, ne nanaša samo na velike nepravilnosti, ampak je prav nasprotno v tej določbi opredeljen kot „vsako neupoštevanje ustreznih pravil za odobritev zadevne pomoči“.
- 94 Iz navedenega izhaja, da je treba člen 33 Uredbe št. 1122/2009 razlagati tako, da morajo nacionalni organi razširiti kontrolni vzorec, če so bile pri opravljenem pregledu odkrite nepravilnosti, ne glede na stopnjo nepravilnosti.
- 95 Na drugem mestu, kot je razvidno iz besedila členov 57 in 58 Uredbe št. 1122/2009, se prvi nanaša na podlago za izračun glede na prijavljene površine, drugi pa na znižanja in izključitve pri čezmernih prijavah. S svojim področjem uporabe pojasnjujeta posledice, ki izhajajo iz ugotovitve napak v prijavi kmetijske površine, ki je upravičena do pomoči.

- 96 Vendar ta člena nikakor ne določata, da države članice v nekaterih primerih zavezuje obveznost povečanja kontrolnega vzorca, ki je določena v členu 33 te uredbe.
- 97 Iz navedenega izhaja, da je Splošno sodišče s tem, da se je v točkah 38 in 40 izpodbijane sodbe sklicevalo na člena 57 in 58 navedene uredbe, da bi utemeljilo obveznost povečanja kontrolnega vzorca, ki jo ima nacionalni organ, če pregled vzorca enot rabe ali poljin razkrije presežne prijave, ki znašajo od 0,1 do 2 hektarja ali 3 % ugotovljene površine, napačno uporabilo pravo.
- 98 Ker pa se je Splošno sodišče v točki 42 izpodbijane sodbe pri zavrnitvi trditev, usmerjenih zoper razlog za popravek v zvezi z minimalnimi stopnjami pregledov na kraju samem, upravičeno oprlo na razlago člena 33 Uredbe št. 1122/2009, podano v točki 30 izpodbijane sodbe, je treba drugi pritožbeni razlog Češke republike zavrniti kot neutemeljen.

Tretji pritožbeni razlog

Trditve strank

- 99 Češka republika s tretjim pritožbenim razlogom trdi, da je Splošno sodišče pri ugotovitvi iz točke 49 izpodbijane sodbe, v skladu s katero je njena trditev v zvezi s pomočmi, izplačanimi za naložbe, ki so bile izvedene po uvedbi nacionalnega programa pomoči, vendar pred odobritvijo posameznih zahtevkov za pomoč, brezpredmetna, napačno uporabilo pravo ter izkrivilo dejstva in predmet spora.
- 100 Poudarja, da ji je Komisija med upravnim postopkom večkrat očitala, da je ugodila zahtevkom za pomoč za že izvedene naložbe, pri čemer je v ta namen navedla primer naložbe, izvedene 29. septembra 2009. Komisija naj bi ji tudi očitala, da je take pomoči izplačala pred preučitvijo in odobritvijo ali vložitevjo posameznih zahtevkov za pomoč.
- 101 Češka republika navaja, da so češki organi med tem postopkom priznali, da so pri osmih naložbah, izvedenih pred odobritvijo nacionalnega programa pomoči, storili napake, in predložili informacije o vseh drugih primerih, v katerih je bila pomoč za naložbe izplačana za dejavnosti, izvedene po odobritvi tega programa, vendar pred vložitevjo ali odobritvijo posameznega zahtevka za pomoč. Vztrajno nestrinjanje s Komisijo se je nanašalo na zakonitost pomoči v zvezi z zadnjenavedenimi naložbami.
- 102 Komisija naj bi v vlogah, vloženih v okviru ničnostne tožbe, vztrajala pri tem, da izplačilo pomoči za že izvedene naložbe pomeni kršitev prava Unije. Ta očitek naj bi bil torej del spora pred Splošnim sodiščem, saj se je popravek, naložen s spornim sklepom, nanašal zlasti na retroaktivno financiranje teh naložb.
- 103 V zvezi s tem Češka republika priznava, da je Splošno sodišče v točki 43 izpodbijane sodbe pravilno opredelilo predmet spora. Vendar navaja, da je Splošno sodišče v točki 47 navedene sodbe napačno razlagalo točko 7.1.1.1. zbirnega poročila Komisije, ko je ugotovilo, da je ta Češki republiki očitala financiranje naložbenega projekta, čeprav je bila ta naložba v celoti dokončana, še preden je bil uveden nacionalni program pomoči. Češka republika namreč poudarja, da je bil zadevni projekt – in sicer projekt, izveden 29. septembra 2009 – izveden po odobritvi nacionalnega programa pomoči.
- 104 Komisija meni, da je treba tretji pritožbeni razlog zavrniti.

Presoja Sodišča

- 105 Češka republika s tretjim pritožbenim razlogom v bistvu izpodbija to, da je Splošno sodišče del njenih trditev zoper popravek v zvezi z retroaktivnimi plačili zavrnilo kot brezpredmetne.

- 106 Opozoriti je treba, da v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča iz člena 256(1), drugi pododstavek, PDEU in člena 58, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije izhaja, da to ni pristojno za ugotavljanje dejstev in načeloma niti za presojo dokazov, ki jih je Splošno sodišče sprejelo v podporo tem dejstvom. Če so bili namreč ti dokazi pravilno pridobljeni in če so bila spoštovana splošna pravna načela ter pravila postopka glede dokaznega bremena in izvedbe dokazov, je samo Splošno sodišče pristojno za presojo vrednosti, ki jo je treba pripisati predloženim dokazom. Ta presoja torej razen v primeru izkrivljanja teh dokazov ni pravno vprašanje, ki bi bilo predmet nadzora Sodišča (sodba z dne 27. februarja 2020, Litva/Komisija, C-79/19 P, EU:C:2020:129, točka 70).
- 107 Za tako izkrivljanje gre, če se brez upoštevanja novih dokazov ugotovi, da je presoja obstoječih dokazov očitno napačna. To izkrivljanje pa mora biti očitno razvidno iz listin iz spisa, ne da bi bilo treba dejstva in dokaze ponovno presojati. Poleg tega mora pritožnik, kadar zatrjuje, da je Splošno sodišče izkrivilo dokaze, natančno opredeliti dokaze, ki naj bi jih Splošno sodišče izkrivilo, in dokazati napake pri presoji, ki naj bi po njegovem mnenju Splošno sodišče pripeljale do tega izkrivljanja (sodba z dne 27. februarja 2020, Litva/Komisija, C-79/19 P, EU:C:2020:129, točka 71).
- 108 Splošno sodišče je v točki 48 izpodbijane sodbe ugotovilo, da se Češka republika ni sklicevala na posebne okoliščine ali dokaze, s katerimi bi bilo mogoče dokazati resničnost njene trditve, da je bilo le osem takih primerov, v katerih so bile pomoči prejete za naložbe, ki so bile izvedene pred uvedbo nacionalnega programa pomoči.
- 109 Splošno sodišče je v točki 49 navedene sodbe ugotovilo, da so trditve Češke republike, ki se nanašajo na pomoči, izplačane za naložbe, ki so bile izvedene po uvedbi nacionalnega programa pomoči vendar pred odobritvijo posameznega zahtevka za pomoč, brezpredmetne.
- 110 V zvezi s tem je v točki 50 navedene sodbe navedlo, da je v skladu s točko 7.1.1.1. zbirnega poročila sporni popravek temeljil izključno, prvič, na fenomenu, povezanem z naložbami, za katere je bila prejeta pomoč, čeprav so bile izvedene pred uvedbo nacionalnega programa pomoči, in drugič, na dejstvu, da češki organi niso predložili dokazov, da so te naložbe zadevale le osem primerov.
- 111 V delu, v katerem Češka republika trdi, da je Splošno sodišče pri zavrnitvi te trditve kot brezpredmetne napačno uporabilo pravo, ker je izkrivilo dejstva, ki izhajajo iz točke 7.1.1.1 zbirnega poročila, s tem, da je presodilo, da je Komisija naložila finančni popravek „izključno“ zaradi naložb, izvedenih pred uvedbo nacionalnega programa pomoči, je treba navesti, da Češka republika tega izkrivljanja ni dokazala, kot to zahteva sodna praksa, navedena v točki 107 te sodbe.
- 112 Ta država članica je namreč – ne da bi se sklicevala na kak določen del tega zbirnega poročila ali drugih dokumentov, predloženih Splošnemu sodišču – zgolj trdila, da v nasprotju s tem, kar je razsodilo Splošno sodišče, iz pisem, ki jih je s Komisijo izmenjala pred sprejetjem spornega sklepa in zbirnega poročila, iz navedbe v točki 7.1.1.1 tega zbirnega poročila glede primera naložbe, ki je domnevno bila izvedena po uvedbi nacionalnega programa pomoči, in iz trditve v odgovoru na tožbo, predloženem Splošnemu sodišču, izhaja, da je bil finančni popravek naložen tudi zaradi naložb v vinskem sektorju, izvedenih po uvedbi nacionalnega programa pomoči, vendar pred predložitvijo zahtevka za pomoč.
- 113 Iz tega izhaja, da je Splošno sodišče – ker je v točki 50 izpodbijane sodbe navedlo, da v zbirnem poročilu ni nobene ugotovitve v zvezi s temi naložbami – lahko upravičeno ugotovilo, da so trditve Češke republike glede pomoči, izplačanih za take naložbe, brezpredmetne.
- 114 V teh okoliščinah je treba tretji pritožbeni razlog zavrniti kot neutemeljen.

Četrty pritožbeni razlog

Trditve strank

- 115 Češka republika s četrtem pritožbenim razlogom trdi, da je Splošno sodišče s tem, da je v točki 56 izpodbijane sodbe ugotovilo, da člen 77(5) Uredbe št. 555/2008 ne dopušča, da se pregled naložb v vinskem sektorju opravi z vzorčenjem, napačno uporabilo pravo.
- 116 Na prvem mestu Češka republika meni, da člen 19 Uredbe št. 555/2008 ni *lex specialis* glede na člen 77(5) te uredbe, ker ta določba ni splošno pravilo, ampak posebna določba, ki določa posebna pravila glede pregledov na področju naložbenih ukrepov. Navedena določba naj bi namreč izrecno napotovala na člen 15 Uredbe št. 479/2008, ki se ne nanaša na celoten vinski sektor, ampak le na naložbe.
- 117 Na drugem mestu Češka republika trdi, da se z razlago Splošnega sodišča v točki 61 izpodbijane sodbe odvzame ves smisel sklicevanju na člen 27 Uredbe št. 1975/2006 iz člena 77(5) Uredbe št. 555/2008, saj bi bilo nemogoče ravnati v skladu s tem členom.
- 118 Na tretjem mestu trdi, da je to sklicevanje na člen 27 Uredbe št. 1975/2006 ključno, saj je morala Komisija leta 2013 sprožiti zakonodajno spremembo, ki je med drugim vključevala njegovo črtanje iz besedila Uredbe št. 555/2008.
- 119 Na četrtem in zadnjem mestu Češka republika poudarja, da Komisija državi članici ne more naložiti popravka, ki izhaja iz nejasnega besedila pravila, katerega avtorica je sama. Poudarja, da Uredba št. 555/2008 v skladu s točko 60 izpodbijane sodbe „določa dve zahtevi različnih obsegov“.
- 120 Komisija odgovarja, da sklicevanje na „vse ukrepe“ v členu 19 Uredbe št. 555/2008 pomeni, da morajo države članice preveriti vse naložbe, in ne le najmanjšega vzorca. Poleg tega naj bi se Splošno sodišče v točki 56 izpodbijane sodbe sklicevalo na celoten člen 77 te uredbe, in ne le na odstavek 5 tega člena 77. Prav tako naj bi bil člen 19 navedene uredbe *lex specialis* glede na člen 77 iste uredbe, ker je – kot je Splošno sodišče ugotovilo v točki 56 izpodbijane sodbe – obveznost iz člena 19 Uredbe št. 555/2008 samo eden od primerov, v katerih so v skladu s členom 77(3) te uredbe „s to uredbo predvideni sistematični pregledi na kraju samem“.
- 121 Poleg tega naj bi iz člena 77 Uredbe št. 555/2008 jasno izhajalo, da se členi od 26 do 28 Uredbe št. 1975/2006 – ki določajo podrobna pravila kontrolnih postopkov za ukrepe za razvoj podeželja, ki jih financira EKSRP – smiselno uporabljajo za naložbe v vinskem sektorju. Člen 26 Uredbe št. 1975/2006 naj bi določal administrativne preglede, in sicer preglede, ki jih države članice opravijo pred pregledi na kraju samem, in ki se nanašajo na vse zahtevke za pomoč ali plačilo in ki jih je mogoče šteti za „prvo kontrolo“, ki jo opravijo države članice.
- 122 Poleg tega Komisija meni, da člena 27 in 28 Uredbe št. 1975/2006 vsebujeta podrobna pravila glede vzorca nadzorovanih izdatkov, ki morajo predstavljati „vsaj 4 % upravičenih javnih izdatkov“, in glede dejanske vsebine pregledov na kraju samem. Poleg tega naj bi bilo področje uporabe določb Uredbe št. 1975/2006, ki zajemajo številne ukrepe za razvoj podeželja, veliko širše od področja uporabe členov 19 in 77 Uredbe št. 555/2008, ki zajemata le naložbe v vinskem sektorju. Poudarja, da čeprav nekateri ukrepi razvoja podeželja, ki jih zajema Uredba št. 1975/2006, spadajo med „naložbe“, naj bi bilo več njih drugačne narave.

Presoja Sodišča

- 123 Češka republika s četrtem pritožbenim razlogom Splošnemu sodišču v bistvu očita, da je napačno uporabilo pravo pri razlagi člena 19 in člena 77(5) Uredbe št. 555/2008, ker je izključilo možnost pregledov na kraju samem z vzorčenjem.
- 124 V zvezi s tem je Splošno sodišče v točkah od 54 do 56 izpodbijane sodbe na podlagi razlage določb člena 19 v povezavi z določbami člena 77 Uredbe št. 555/2008 v bistvu presodilo, da je ta člen 19 *lex specialis* glede na ta člen 77 in da navedeni člen 19 določa zahtevo po sistematičnih pregledih na kraju samem pred vsakršnim izplačilom pomoči za naložbe.
- 125 Za preučitev utemeljenosti tega pritožbenega razloga je torej treba te določbe razložiti.
- 126 V zvezi s tem je v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča pri razlagi določbe prava Unije treba upoštevati ne le besedilo te določbe, ampak tudi sobesedilo in splošno sistematiko ureditve, v katero je ta določba umeščena, in cilje, ki se želijo z njo doseči (sodba z dne 5. julija 2018, X, C-213/17, EU:C:2018:538, točka 26).
- 127 V obravnavanem primeru je treba navesti, da je člen 77 Uredbe št. 555/2008, naslovljen „Splošna načela“, umeščen v poglavje I, naslovljeno „Načela nadzora“, iz naslova V te uredbe, naslovljenega „Izvajanje nadzora v vinskem sektorju“. V skladu z odstavkom 3 tega člena države članice preglede na kraju samem pri upravičencih do pomoči opravijo z vzorčenjem, „[r]azen v primerih, ko so [...] s to uredbo predvideni sistematični pregledi na kraju samem“. Poleg tega člen 77(5) navedene uredbe za naložbene ukrepe v vinskem sektorju, kot so opredeljeni v členu 15 Uredbe št. 479/2008, ki je postal člen 103u Uredbe št. 1234/2007, določa smiselno uporabo členov 27 in 28 Uredbe št. 1975/2006, ki določata podrobna pravila za preglede na kraju samem navedenih naložb z vzorčenjem.
- 128 Člen 19 Uredbe št. 555/2008, naslovljen „Finančno poslovanje“, ki je umeščen v oddelek 6, naslovljen „Naložbe“, poglavja II, naslovljenega „Upravičeni ukrepi“, iz naslova II te uredbe, naslovljenega „Podporni programi“, v odstavku 1, prvi pododstavek, določa, da se podpora izplača, ko se potrdi, da so bili en ukrep ali vsi ukrepi iz vloge za podporo, za katere je država članica izbrala upravljanje, izvedeni in preverjeni na kraju samem.
- 129 Kot je generalna pravobranilka navedla v točki 77 sklepnih predlogov, je treba ugotoviti, da besedilo člena 19(1), prvi pododstavek, Uredbe št. 555/2008 ne določa obveznosti, da države članice opravijo sistematične preglede. Ta določba tako določa le, da morajo države članice izvedene ukrepe preveriti na kraju samem.
- 130 Ta jezikovna razlaga je tudi v skladu s sobesedilom in splošno sistematiko te uredbe.
- 131 V zvezi s tem je treba na eni strani navesti, da iz naslova in umestitve člena 19 Uredbe št. 555/2008 v tej uredbi izhaja, da je namen tega člena urediti način finančnega upravljanja pomoči za naložbe v vinskem sektorju, in ne načina pregledov na kraju samem za te naložbe. Ta člen namreč določa, da je izplačilo pomoči odvisno od predhodne preveritve na kraju samem enega ali vseh ukrepov iz vloge za podporo, vendar ne določa načina te preveritve na kraju samem. Besedilo in namen navedene določbe torej ne nasprotujeta temu, da so ti ukrepi predstavljeni z vzorcem, ki je bil pregledan na kraju samem.
- 132 Na drugi strani, kot je generalna pravobranilka navedla v točki 78 sklepnih predlogov, iz splošne sistematike Uredbe št. 555/2008 izhaja, da ta uredba državam članicam nalaga sistematične preglede le, kadar so izrecno določeni. Iz tega izhaja, da ker v členu 19(1), prvi pododstavek, navedene uredbe ni navedena nobena izrecna obveznost v tem smislu, državam članicam nobene take obveznosti ni mogoče naložiti.

- 133 Iz tega izhaja, da člen 19 Uredbe št. 555/2008 ne more biti podlaga za odstopanje od člena 77(3) te uredbe, ki določa opravilo pregledov z vzorčenjem, razen če ta uredba določa sistematične preglede na kraju samem.
- 134 Iz vsega navedenega izhaja, da je Splošno sodišče s tem, da je v točki 56 izpodbijane sodbe presodilo, da člen 19 Uredbe št. 555/2008 zahteva, da države članice opravijo sistematične preglede, napačno uporabilo pravo.
- 135 V teh okoliščinah je treba četrtemu pritožbenemu razlogu ugoditi, ne da bi bilo treba preučiti druge trditve, navedene v okviru tega pritožbenega razloga.

Tožba pred Splošnim sodiščem

- 136 V skladu s členom 61, drugi stavek prvega odstavka, Statuta Sodišča Evropske unije lahko to v primeru razveljavitve odločitve Splošnega sodišča, če stanje postopka to dovoljuje, samo dokončno odloči o zadevi ali pa jo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču.
- 137 Sodišče v obravnavanem primeru nima na voljo potrebnih elementov, da bi dokončno odločilo o utemeljenosti spornega sklepa v delu, v katerem je Komisija s tem sklepom naložila, prvič, enkratni popravek v višini 462.517,83 EUR za finančna leta od 2013 do 2015, zlasti zaradi več različnih nepravilnosti pri analizi tveganja, in drugič, pavšalni popravek v višini 636.516,20 EUR za finančna leta od 2011 do 2014 zaradi plačil, izvedenih v zvezi z naložbami, dokončanimi pred odobritvijo zahtevka za nepovratna sredstva, in nezadostnih pregledov na kraju samem v zvezi z finančnimi naložbami v vinskem sektorju.
- 138 Glede enkratnega popravka v višini 462.517,83 EUR je iz točke 19 izpodbijane sodbe razvidno, da je Komisija sporni sklep oprla ne le na dokaze, katerih presoja Splošnega sodišča se v okviru prvega pritožbenega razloga graja kot pravno napačna, ampak tudi na ugotovitev razhajanj med stopnjami nepravilnosti, ki so bile ugotovljene pri pregledih na kraju samem z daljinskim zaznavanjem, ki temeljijo na analizi tveganj, in tistimi, ki so bile odkrite s to isto vrsto pregledov, ki pa temeljijo na naključnem vzorčenju.
- 139 Čeprav lahko primerjava teh stopenj nepravilnosti vzbudi resne in razumne dvome o učinkovitosti pregledov na kraju samem z daljinskim zaznavanjem, in zlasti o ustreznosti analize tveganja, na kateri temeljijo ti pregledi na kraju samem, je treba navesti, da Splošno sodišče ni preučilo dokazov, ki jih je predložila Češka republika, da bi v tem okviru dokazala učinkovitost svojega kontrolnega sistema.
- 140 Poleg tega Sodišče v zvezi s pavšalnim popravkom v višini 636.516,20 EUR nima na voljo elementov, potrebnih za določitev dela tega popravka, na katerega vpliva ugoditev četrtemu pritožbenemu razlogu, ker ta popravek temelji na več razlogih.
- 141 Iz tega izhaja, da je treba zadevo vrniti v razsojanje Splošnemu sodišču, da to odloči o elementih, izpostavljenih v točkah 139 in 140 te sodbe.

Stroški

- 142 Ker se zadeva vrne v razsojanje Splošnemu sodišču, se odločitev o stroških pridrži.

Iz teh razlogov je Sodišče (četrti senat) razsodilo:

1. Sodba Splošnega sodišča Evropske unije z dne 13. septembra 2018, Češka republika/Komisija (T-627/16, neobjavljena, EU:T:2016:538), se razveljavi v delu, v katerem je Splošno sodišče z navedeno sodbo zavrnilo tožbeni razlog, ki se nanaša na enkratni popravek v višini 462.517,83 EUR za proračunska leta od 2013 do 2015, kolikor se nanaša na razlog v zvezi z nepravilnostmi pri analizi tveganja, in tožbeni razlog, ki se nanaša na pavšalni popravek v višini 636.516,20 EUR za proračunska leta od 2011 do 2014, kolikor se nanaša na razlog v zvezi z nezadostnimi pregledi na kraju samem v zvezi z finančnimi naložbami v vinskem sektorju.
2. V preostalem se pritožba zavrne.
3. Zadeva se vrne v razsojanje Splošnemu sodišču Evropske unije.
4. Odločitev o stroških se pridrži.

Podpisi